

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

DĂRUIEȘTE BUNĂTATE

Trăiește cu semnificație

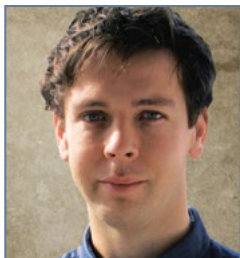
Momentul meu de glorie

Sprijinul încurajării

Bumerangul

Toate se întorc la tine





PREFAȚA EDITORULUI SĂ NE AJUTĂM SINGURI

Într-una din pildele lui Iisus un tânăr a plecat de acasă sperând să facă avere dar nu a făcut decât să-și irosească pe viață destrăbălată partea sa din averea familiei. În final, fără bani și umilit, s-a întors la casa tatălui său, așteptându-se probabil la o primire aspră – sau cel puțin rece – și la o morală severă. Însă tatăl lui îl primi înapoi cu brațele deschise și cu lacrimi de bucurie.

În altă poveste un bărbat călătorea de la Ierihon spre Ierusalim când a fost jefuit de tâlhari, bătut și lăsat să moară în drum. După ce un preot și un levit trecură pe acolo fără să-l ajute, un samaritean (o rasă disprețuită de evreii din vremea lui Iisus) a avut milă de sărmanul om și l-a dus până la hanul din primul oraș, ba chiar a aranjat să plătească toate cheltuielile pentru el până se va însănătoși.

Pildele cu Fiul risipitor și Bunul samaritean sunt dintre cele mai cunoscute pilde spuse de Iisus și ambele vorbesc despre bunătate. În prima, prezentând imaginea unui tată iubitor și iertător, Iisus descrie bunătatea lui Dumnezeu față de noi, o bunătate necondiționată care este esența firii Sale. În a doua El ne spune să fim buni unii cu alții, chiar și cu cei pe care nu îi agreăm sau care nu ne agreează pe noi.

De cele mai multe ori cere efort ca să fii bun. Nouă, oamenilor, nu ne stă în fire lucrul acesta așa cum îi este lui Dumnezeu, însă răsplata pentru bunătate este reală. După cum se spune: „Dacă ești bun cu alții și ei vor fi buni cu tine”. Chiar și Împăratul Solomon a observat lucrul acesta cu 3000 de ani în urmă: „Omul milostiv își face bine sufletului său”.¹ Aș spune că sună promițător.

Samuel Keating
Editor executiv

PS: Acesta este primul meu număr al revistei *Activated* (după care se traduce revista *ContactS*) în calitate de editor. Sunt onorat să preiau poziția pe care Keith a avut-o de la primul număr al revistei (din 1999!) și vreau să fac tot posibilul ca revista *Activated* să fie în continuare o sursă de inspirație și de încurajare a credinței așa cum a fost și în ultimii 14 ani. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-149-X



momentul meu de glorie

DE JOYCE SUTTIN

ÎN PRIMĂVARA PRIMULUI MEU AN DE LICEU unele fete au sugerat să exersăm pentru jocul de baschet juniori-seniori și m-am gândit că ar putea fi amuzant, așa că m-am dus și eu. M-am descurcat cam rău la antrenamente, concentrându-mă mai mult asupra prietenelor decât asupra jocului, dar în ciuda faptului că am enervat câțiva jucători mai competitivi m-am decis să merg până la capăt cu acest meci de baschet care urma să fie și singurul.

Senioarele au condus pe tot parcursul jocului, în vreme ce coechipierele mele se chinuiau să țină pasul. Am pasat și eu mingea de vreo două ori ca pe un cartof fierbinte, bucuuroasă să scap de ea cât mai repede cu putință. Până când...

Eram cu două puncte în urmă în ultimele secunde ale meciului când una dintre prietenele mele

a reușit să intercepteze mingea. A aruncat-o apoi cât de departe a putut și mi-am dat seama cu groază că venea direct spre mine. Am prins-o cu ușurință dar ce să fac după aceea? Nici una din coechipierele mele nu era aproape de coș.

Probabil că am fost împietrită un moment, nesigură pe ce urma să fac, când l-am văzut în primul rând, în mulțime, pe Stan, unul din băieții atleți din clasa mea. El a strigat: „Aruncă mingea! Poți să o faci!”

Îmi amintesc că m-am uitat la coș din poziția mea de la mijlocul terenului, am țintit și am aruncat cu toată puterea. Ceea ce a urmat îmi este oarecum neclar. Cumva, în mod miraculos, mingea a intrat în coș în ultima secundă iar noi am câștigat meciul!

Când mulțimea m-a înconjurat în momentul meu de glorie, eu îl căutam cu ochii pe Stan. În cele din

urmă a venit și el să mă felicite iar eu i-am spus: „Mulțumesc Stan că mi-ai arătat încredere atunci când am avut nevoie. Tu ai fost cel care a crezut că o pot face și am reușit”.

Fiecare dintre noi are nevoie de cineva care să ne însuflețească atunci când fețele mulțimii sunt în ceață, când vocile par de neînțeles și picioarele ni se împleticesc – cineva precum Stan care să ne spună să încercăm atunci când ezităm și suntem nesiguri, care ne ridică moralul ca să putem încerca imposibilul, care ne spune: „Știu că poți să o faci!” În momentul nostru de glorie, când primim o bătaie pe umăr, știm în străfundul sufletului că acea persoană este cea care merită laudele.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, TEXAS, SUA. ■



DĂRUIEȘTE BUNĂTATE



DE MARIA FONTAINE, ADAPTARE

CU CÂTEVA LUNI ÎN URMĂ, CÂND ZBURAM CU AVIONUL, o fetiță stătea pe scaunul în diagonală față de mine. Avea o carte nouă și frumoasă de colorat pe care evident mama ei i-o adusese special pentru acea călătorie. Pe același rând cu noi era o altă fată a cărui tată stătea pe scaunul din spatele ei. Această fată nu avea carte de colorat și de fapt părea să nu aibă nimic cu ce să-și ocupe timpul.

Fata cu cartea de colorat era ocupată cu coloratul și și-a răsfirat creioanele pe toată măsuța, pe când cealaltă se uita cu jind la ele. Mi-a părut rău de fata care nu avea nimic așa că m-am rugat ca prima fată să se simtă și să rupă o pagină din frumoasa ei carte de colorat și pentru cealaltă fată. Și nu după mult timp chiar așa s-a întâmplat, a rupt o pagină și și-a împărțit culorile cu colega de călătorie.

M-am aplecat peste culoar și i-am spus acestei fete că a fost foarte frumos din partea ei să-și împartă cartea de colorat. Fata s-a luminat și era evident bucuroasă că cineva a observat. Nu știu cât de departe

va merge acel schimb de cuvinte, dar sper ca următoarea dată când va fi pusă în situația să aleagă între a împărți ceva sau nu să-și amintească de doamna care a fost mândră de ea că a luat decizia corectă.

Toată lumea tânjește după încurajare. Eu cred că Dumnezeu dorește să-i încurajeze pe oameni dar de multe ori El are nevoie de *noi* ca să pună această încurajare în practică. Dacă crezi că nu ai timp, că nu ai energie, că nu ai experiență, că nu ai bani, sau prea puțin, ca să dăruiești, nu te îngrijora; este ceva obișnuit pentru mulți dintre noi. Însă cu toții putem dăruir prin cuvintele noastre de încurajare și putem împărți dragostea lui Dumnezeu oriunde mergem. În doar câteva minute ne putem pune amprenta în bine într-o stație de autobuz, în metrou, traversând strada, la magazin, la muncă, la școală, online, la plimbare și lista poate continua. Cuvintele noastre nu trebuie să fie profunde sau elocvente – doar câteva cuvinte simple care să satisfacă nevoia de dragoste, speranță, semnificație sau alinare a acelei persoane.

Iată o întrebare pe care să ne-o punem: Ce aș putea spune acestui om să-l ajute în vreun fel? – Îi ridică

1. Proverbe 25:11



moralul? Îi luminează ziua și-l face să se simtă bine în pielea sa, să se simtă apreciat, valoros, că merită și că ceea ce face contează?

Toată lumea apreciază să știe că contează, că este de valoare și că face ceva de valoare. Poate cuvintele noastre de încurajare sunt un pas pe drumul aceluia om. Uneori s-ar putea să vedem rezultatul încurajării noastre; alteori nu vom vedea niciodată rezultatele. Însă cel mai important lucru este că noi am dăruit. Dragostea nu dă greș niciodată, deci chiar dacă în urma cuvintelor noastre persoana nu înțelege imediat ce vrem să spunem, nu contează. Ceea ce contează este să se simtă iubit, apreciat și valoros. Este un privilegiu să dăruiești bunătate.

Chiar și în ipostaze scurte le poți da oamenilor „un cuvânt spus la vremea potrivită”¹, ceva ce le va da credință în ei înșiși și credință că există pe lume oameni buni, binevoitori și grijulii. Aceasta îi va face să se gândească la Omul Iubirii care a inspirat aceste calități. Dacă nu, ar putea fi o sămânță plantată sau udată care va da rod cândva în viitor.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■



Ai observat vreodată cât de mult din viața Sa și-a dedicat Hristos să facă lucruri bune – doar să facă lucruri bune? Revizuieste-I viața cu această idee în minte și vei descoperi că și-a petrecut o mare parte a timpului pur și simplu pentru a-i face pe oameni fericiți, a face bine pentru oameni.

Ceea ce Dumnezeu ne-a dat este puterea de a-i face fericiți pe cei din jurul nostru și aceasta în mare parte prin faptul că suntem buni cu ei.

După cum spunea cineva: „Cel mai mare lucru pe care îl poate face cineva pentru Tatăl său Ceresc este să fie bun cu ceilalți copii ai Săi”. Mă întreb de ce nu suntem noi mai buni decât suntem? Lumea are mare nevoie de asta! Cât de ușor se poate face! Cât de repede își face efectul! Cât de sigur este ținut minte! Cât de super-abundent răsplătește – căci nu există în toată lumea un datornic mai onorabil, mai minunat de onorabil, ca Dragostea.

—Henry Drummond (1851–1897) ■

Splendoarea vieții este
Să iubești, nu să fii iubit;
Să slujești, nu să fii slujit;
Să fii o mână puternică în întuneric
Pentru cineva la nevoie;
Să fii un pocal de tărie oricărui suflet
În momentele de criză și de slăbiciune.
Astfel ajungi să cunoști splendoarea
vieții.

—Autor necunoscut ■



CURAJUL DE A FI BUN

DE OLIVIA BAUER



ÎNTR-O DUPĂ-MASĂ ÎNSORITĂ, CAM CU ȘAPTEZECI DE ANI ÎN URMĂ, o fetiță și prietenii ei priveau prin ochiurile unui gard de plasă ghimpată un grup de bărbați jucând fotbal, bucurându-se de emoția jocului și de îndemânarea jucătorilor. Dintr-o dată, o lovitură a trimis mingea cu boltă pe deasupra gardului și ateriză lângă copii.

„Ar fi grozav să avem o minge cu care să ne jucăm”, spuse un băiat. „Hai să o păstrăm”.

Însă fetița se împotrivi. „Nu-i corect din partea noastră să o păstrăm”, insistă ea, aruncând mingea înapoi peste gard.

Acest gest simplu de bunătate și integritate avu loc în inima Germaniei la începutul anilor '40, în timpul celui De-al II-lea Război Mondial. Jucătorii erau prizonieri de război britanici închiși într-o tabără de la marginea orașului. Unii dintre prietenii fetiței bombăniră. Doar jucătorii erau *prizonieri* – de ce să aibă ei minge când copiii nu au?

Bunătatea necesită chibzuință, efort și timp. Necesită și curaj. Curaj să stai chiar și de unul singur pentru

a susține ceva. Curaj pentru a dăru, mai ales atunci când nu ai prea multe din ce să dăruiești. Curaj pentru a spune „nu” indiferenței. Curaj pentru a acționa după cum știi că este corect – mai ales atunci când alegerile corecte par atât de evidente încât „*cu siguranță*” altcineva cu mai mult timp și cu mai multe resurse va observa și va face ceva în legătură cu aceasta”.

Există o tărie de caracter în bunătate – tăria morală și mentală de a face un pas înainte, de a dăru, de a crede, de a persevera, de a fi loial convingerilor tale chiar și atunci când aceasta înseamnă să înfrunți provocări sau să plătești un preț. Acestea sunt faptele de bunătate care fac o impresie de durată.

Au trecut aproape trei sferturi de secol de atunci, dar s-ar putea să mai existe încă martori ai acelei scene de vară – și dacă da, îmi imaginez că și-o amintesc pe bunica mea, fetița de la țară care a dat înapoi mingea de fotbal.

OLIVIA BAUER LUCREAZĂ CU O ORGANIZAȚIE NON-PROFIT ÎN WINNIPEG, CANADA. ■

Fierul este puternic, însă focul îl topește. Focul este puternic, însă apa îl stinge. Apa este puternică, însă norii o evaporă. Norii sunt puternici, însă vântul îi alungă. Vântul este puternic, însă omul îi face față. Omul este puternic, însă frica îl slăbește. Frica este puternică, însă vinul o înlătură. Vinul este puternic, însă somnul îl învinge. Somnul este puternic, însă moartea este și mai puternică. Doar bunătatea supraviețuiește morții.

—Rabinul Judah bar Ilai, secolul 2

Dacă sunt atenți cu ceilalți oameni îi va duce pe copiii tăi mai departe decât orice diplomă de facultate.

—Marian Weight Edelman
(n.1939)

Bunătaea —darul irezistibil



DE RAFAEL HOLDING

BUNĂTATEA ESTE DRAGOSTEA ÎN ACȚIUNE, dragostea tradusă în termeni simpli de zi cu zi. Înseamnă să fii atent cu alții. Înseamnă să trăiești Regula de Aur: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel”.¹ Înseamnă să închizi ochii la slăbiciunile altora. Înseamnă să fii bun și iertător cu alții așa cum este Dumnezeu cu tine.²

Bunătaea generează bunăvoință. Cuvintele tale frumoase și faptele tale frumoase spun altora că fericirea și bunăstarea lor sunt importante pentru tine și îi face să răspundă în același fel. Bunătaea este unul dintre cele mai dificile lucruri de dăruit fiindcă aproape tot timpul o primești înapoi. Bunătaea nu te costă nimic, însă poate realiza atât de multe. Un zâmbet cald sau o vorbă bună pot schimba complet situația pentru cineva care a avut o zi grea. Puțină dragoste poate avea un efect de lungă durată!

Bunătaea este un limbaj pe care oricine îl înțelege. În calitate de creștini noi suntem ambasadori ai iubirii lui Dumnezeu pentru alții; bunătaea poate transmite dragostea și grija lui Dumnezeu și poate contribui la a-i atrage și a-i câștiga pe oameni pentru El.

RAFAEL HOLDING ESTE SCRITOR ÎN AUSTRALIA. „BUNĂTATEA – DARUL IREZISTIBIL” ESTE PRELUATĂ DIN CARTEA *DARURILE LUI DUMNEZEU [GOD'S GIFTS]* DIN COLECȚIA *GET ACTIVATED*, DISPONIBILĂ ÎN LIMBA ENGLEZĂ ÎN MAGAZINUL ON LINE AURORA ([HTTP://SHOP.AURORAPRODUCTION.COM/](http://shop.auroraproduction.com/)). ■

VÂNTUL ȘI SOARELE

—*O fabulă de Esop*

Soarele și vântul au avut odată o discuție în care turbulentul și certărețul vânt susținea că el este cel mai puternic dintre cei doi.

„Ți-o voi dovedi!” spuse vântul. „Vezi bătrânul acela, de acolo jos? Pun pariu că eu pot să-i dau jos haina de pe el mai repede decât tine!”

Deci, soarele oftă și se ascunde după un nor în timp ce vântul bătu și bătu până aproape deveni o tornadă. Însă cu cât bătu mai tare cu atât mai tare își strânse omul haina pe el. În cele din urmă vântul renunță și se calmă.

Atunci soarele ieși de după nori și zâmbi cu bunătaea bătrânului. Nu după mult timp bătrânul își șterse fruntea și își scoase haina.

Soarele arătă vântului că bunătaea și căldura erau mai puternice decât furia și forța. ■

UN ZÂMBET

Cu doar un pic de compasiune
Un suflet obosit îl poți înviora,
Cu doar un pic de bunătaea
O zi mohorâtă o poți lumina;
Cu doar o vorbă prietenoasă
Speranță și putere tu poți dăruia,
Cu doar un zâmbet de-nțelegere
O inimă sfârșită tu poți însufleți;
Și ca un firicel de soare
Ce camera o luminează,
Optimismul te poate scoate
Din cea mai neagră supărare.

—*Autor necunoscut* ■

1. Matei 7:12

2. Vezi Efeseni 4:32.

Ocazii PENTRU BUNĂTATE

Hotărăște-te să faci fericit cel puțin un om pe zi iar în zece ani vei fi făcut fericiti trei mii șase sute și cinci zeci de oameni, sau echivalentul de a lumina un mic orașel prin contribuția ta la fondul general de bună dispoziție.

—*Sydney Smith (1771-1845)*

Soarele topește gheața; bunătațea face ca neînțelegerea, neîncrederea și ostilitatea să se evapore.

—*Albert Schweitzer (1875-1965)*

Bunătațea în cuvinte creează încredere. Bunătațea în gândire creează profunzime. Bunătațea în dăruire creează dragoste.

—*Laozi (secolul 6 îdH.)*

Bunătațea valorează mai mult decât frumusețea.

—*Jean d'Arras (secolul 15)*

Bunătațea dă naștere la bunătațea.

—*Sofocle (496-406 îdH.)*

O singură faptă de bunătațea răspândește rădăcini în toate direcțiile, iar rădăcinile răsar și formează alți copaci. Cel mai bun lucru pe care îl face bunătațea pentru alții este să-i facă și pe ei să fie buni.

—*Amelia Earhart (1897-1937)*

Ajută barca fratelui tău să treacă și iată! Și a ta a ajuns la țărm.

—*Proverb indian*

Cuvintele de bunătațea nu costă mult ... însă realizează multe.

—*Blaise Pascal (1632-1662)*

Verbele de duh cad mereu pe pământ sterp; însă un cuvânt bun nu este niciodată aruncat.

—*Sir Arthur Helps (1813-1875)*

Fii bun. Amintește-ți că fiecare om pe care îl întâlnești are o bătaie grea de înfruntat.

—*Harry Thompson (1960-2005)*

Oriunde există o ființă umană există o șansă pentru bunătațea.

—*Seneca (4 îdH.- 65dH.)*

O mare parte din viața unui om bun este compusă din faptele mărunte, necunoscute și necomemorate de bunătațea și dragoste.

—*William Wordsworth (1770-1850)*

Nu putem fi corecți decât dacă suntem buni la inimă.

—*Luc de Clapiers Vauvenargues (1715-1747)*

Cel mai profund principiu din natura umană este dorința de a fi apreciat.

—*William James (1842-1910)*

O faptă bună nu este pierdută niciodată. – Cel care plantează politețe culege prietenie; cel care plantează bunătațea culege dragoste.

—*Vasile cel Mare (c. 329-379)*

Cuvintele de bunătațea sunt muzica lumii. Ele au o putere care pare să treacă de starea firească a lucrurilor, ca și cum ele ar fi odrasle de înger care s-au rătăcit și au venit pe pământ.

—*Frederick William Faber (1814-1863)*

Aș merge de o sută de ori în adâncuri ca să încurajez un suflet abătut. Este bine pentru mine că am suferit ca să știu cum să spun celui obosit un cuvânt la vremea potrivită.

—*Charles Spurgeon (1834-1892)*

Tratează un om așa cum pare să fie și îl faci să fie mai rău. Dar dacă îl trateze ca și cum ar fi deja ceea ce are potențial să fie, atunci îl faci ceea ce trebuie să fie.

—*Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)* ■

ACORDĂ ATENȚIE

DE DINA ELLENS

MĂ MUTASEM DE CURÂND ÎNTR-O ȚARĂ NOUĂ ÎMPREUNĂ CU SOȚUL ȘI FAMILIA. Asta însemna o școală nouă pentru copii și o slujbă nouă pentru soț. A fost o perioadă grea de acomodare pentru toți, însă în mod deosebit pentru mine. De asemenea și pentru căsnicia noastră. Aveam o listă lungă de lucruri despre care nu mai vorbeam cu soțul meu fiindcă știam că va duce numai la ceartă.

Apoi am cunoscut-o pe Toni.

Toni era vecina noastră. Ea avea copii mici iar soțul ei lucra doar ocazional. Ea era liantul familiei ei, ceea ce era o slujbă non-stop.

Însă nu știu cum dar avea întotdeauna timp și pentru mine. Când eram prea stresată acasă știam că puteam merge oricând la Toni.

Băteam la ușă iar ea mă primea înăuntru cu un zâmbet primitiv. Se oprea din orice făcea și se așeza cu mine, lăsându-mă să mă descarc de toate grijile și

necazurile mele. Apoi făcea ceea ce putea cel mai bine să facă un prieten. Simplu dar cu toată inima se ruga pentru toate câte îi spusese și le pune în mâinile lui Dumnezeu.

Așa am învățat și eu care era secretul ei ca să fie mereu calmă și să aibă răbdare să mă asculte. În loc să încerce să poarte alături de mine povara necazurilor mele Toni învățase cum să-și dea grijile Domnului și cum să-L lase pe El să o susțină.¹

Domnul și Cuvântul Său erau o parte foarte reală în viața ei. Asta o ajuta pe ea în momentele dificile și îi dădea puterea să se intereseze și de alții în nevoie, așa cum eram eu.

Acum nu mă mai prea întâlnesc cu Toni. Copiii noștri

au crescut iar eu și soțul meu ne-am restabilit legătura. Însă nu am să-i uit niciodată bunătatea de a avea întotdeauna timp pentru mine. Privind în urmă pot să văd că ea a jucat un rol important ajutându-mă să iau deciziile corecte în acel moment crucial în viața mea. Fusesem precum omul acela lăsat pe marginea drumului, bătută și prădată emoțional, iar Toni fusese precum bunul samaritean care m-a salvat.

DINA ELLENS A PREDAT PESTE 25 DE ANI ÎN ȘCOALĂ ÎN ASIA DE SUD-EST. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎN PASIUNEA EI DE A SCRIE. ■

1. Vezi Psalmul 55:22.





FĂ-ȚI TIMP SĂ AJUȚI

DE CHALSEY DOOLEY



NU ȘTIU CUM A FĂCUT-O ÎNSĂ ochii casieriei mi-au captat privirea. Fusesem descoperită. Încercasem să-mi termin de făcut cumpărăturile și să evit orice contact vizual. Mai jenant decât să fiu văzută în public cu o criză depresivă rară era ca cineva să descopere ce anume declanșa acea criză.

Mă puteam controla – atâta timp cât nu trebuia să vorbesc. Soțul a încercat să mă sune dar nu am putut să-i răspund. Ar fi fost o mare vâlmășeală (și foarte gălăgie) dacă aș fi încercat să comunic.

Apoi a venit rândul meu la casă. Știam din situațiile anterioare că în acest magazin casieriele lucrează automat, taxând produsele ca pe bandă. Mă ieșea în cale. Eram pregătită pentru această procesare rapidă și de-abia așteptam să ies cât mai repede de acolo – înainte ca să explodez.

Dar ea a *trebuit* să mă întrebe „Ce

mai faceți?” și nu era o modalitate de salut de genul nu-îmi-pasă-ce-îmi-răspunzi. Ea chiar dorea să-i răspund.

„Bine, bine...” Am încercat să spun, dorind să scap cât mai repede. Însă pentru prima oară – chiar pentru prima oară în acel magazin – casieria binevoitoare nu vroia să îmi mai scaneze nici o cumpărătură până ce nu îi voi fi spus problema mea.

Da, erau oameni la coadă, iar munca ei era cu siguranță monitorizată. Însă pe mine m-a făcut să mă simt mai importantă decât tot restul. Eram șocată. Cumva mi-a amortizat jena faptului că am izbucnit în plâns.

Dacă aș fi putut spune ceva de genul: „Am aflat că am cancer mamar” sau „Cel mai bun prieten al meu a murit” m-aș fi simțit justificată să primesc cât mai multă compasiune posibil. Însă știam că dacă voi povesti exact ce se întâmplase nu voi obține același

patos. Totuși am avut impresia că această femeie căreia îi păsa suficient de mult încât să mă întrebe despre cum mă simt m-ar fi tratat cu compasiune, indiferent de motivul care m-a făcut să plâng – ci doar pentru faptul că *eu* eram importantă pentru ea.

Văzând că nu pot scăpa de ea am răspuns scurt: „În alt magazin am făcut pe cineva să aștepte la coadă și a făcut mare tăraiboi pentru asta”!

Ziua mea începuse la 3 dimineața când bebelușul meu s-a trezit și nu a mai putut dormi, iar oboseala și stresul s-au intersectat la momentul nepotrivit și la locul nepotrivit!

Mai întâi a fost faptul că nu trebuia să fiu la casieria expres deoarece am calculat greșit numărul de obiecte din coșul meu și aveam cu câteva mai multe decât limita. Apoi când a trebuit să plătesc m-am blocat și nu mi-am mai putut aminti codul PIN! Doamna care urma după mine



nu mai înceta și a început să mă și hărțuiască verbal. Într-un timp casierii continua să îmi amintească cu răbdare: „Trebuie doar să introduceți codul PIN, doamnă”.

Am aflat că există ceva mai stresant decât a fi în întârziere sau a avea înaintea ta un client care ține coada – iar aceasta este să *fi* tu acel client! Într-un final m-am dus mai departe ca să mă rog și mi-am amintit numărul. După ce din spatele meu – a cărei răspuns a fost rece și necruțător – am plecat în liniște, în lacrimi.

Contrastul dintre ce s-a întâmplat la coadă și în cel de-al doilea magazin este puternic. După ce am aflat din proprie experiență ce înseamnă să fii neînțeleș, neiertat, presat, stresat, tratat ca și cum tu ai fi rădăcina problemelor lumii, această femeie m-a făcut să mă simt importantă și îngrijită, ceea

ce valorează mult mai mult decât timpul sau banii. Femeia bună la suflet chiar a alergat după mine cu un pumn de șervețele. Toată stânjenala fusese acoperită de grijă precum o pătură călduroasă.

De obicei oamenii nu se opresc doar pentru că am o lacrimă în ochi, de aceea când lucrul acesta s-a întâmplat m-am simțit bine! Mi s-a reamintit cât de importantă este dragostea și cât de dureros și de dăunător poate fi când ne concentrăm prea mult atenția pe ceea ce avem de făcut și neglijăm să-i facem să se simtă importanți pe cei din jurul nostru.

CHALSEY DOOLEY SCRIE LITERATURĂ INSPIRANTĂ PENTRU COPII ȘI ÎNGRIJITORII LOR, ESTE O MAMĂ CE ÎȘI EDUCĂ FULL-TIME COPII ȘI TRĂIEȘTE ÎN AUSTRALIA. ■

În al doilea an la școala de asistente profesorul ne-a dat un test. Am răspuns rapid la toate întrebările până să ajung la ultima: „Care este numele mic al femeii de serviciu de la școală?” Cu siguranță că asta este o glumă. Am văzut-o de mai multe ori pe femeia de serviciu dar de unde să știu cum o cheamă? Am dat profesorului lucrarea fără să răspund la acea întrebare.

Înainte ca să se termine ora un coleg a întrebat dacă ultima întrebare contează la notă. „Bineînțeleș”, a spus profesorul. „În cariera voastră veți întâlni mulți oameni. Toți sunt importanți. Toți merită atenția și grija voastră, chiar și numai cu un zâmbet și un salut”. Nu am uitat acea lecție. Am aflat de asemenea că numele ei era Dorothy.

—Joann C. Jones ■



BUMERANGUL

DE VIRGINIA BRANDT BERG, ADAPTARE

CÂND AM FOST MICĂ

am mers pentru prima oară la circ. Acolo, chiar sub ochii mei înmărmuriți, erau trei ringuri pe care se desfășurau spectacole simultane; pe unul se aflau animale, pe altul acrobați care săreau și zburau prin aer. Însă cel mai mult mi-a atras atenția ceea ce se întâmpla în cel de-al treilea ring. Acolo, o fată și un băiat aruncau niște obiecte foarte colorate în aer care, după ce făceau înconjurul ringului se întorceau în mâinile celui care le aruncase. Indiferent de direcția în care fuseseră aruncate, aceste obiecte făceau cale întoarsă și reveneau în mâinile tinerilor circari, care le prindeau și le aruncau din nou.

Îi priveam uimită. „Se numesc bumeranguri”, mi-a spus cineva de alături. Era pentru prima oară când auzeam acest cuvânt și mi-a rămas

întipărit în mintea mea fragedă.

De atunci am auzit acest cuvânt de multe ori și am văzut același principiu și în viață. De fapt, viața în sine este ca un bumerang. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Ce seamănă omul, aceea va și secera”.¹ Orice cuvânt sau faptă pe care o azvârlim spre alții se va întoarce într-o bună zi înapoi la noi. Fie ceva de bine, fie ceva de rău, orice ar fi se va întoarce la tine și de cele mai multe ori cu o forță mai mare.

Într-o dimineață am vizitat la spital două doamne. Camera uneia dintre ele era plină de flori, felicitări și tot felul de atenții frumoase de la prieteni și cunoștințe, gesturi de dragoste, îngrijire și simpatie. Acestea erau o reflectare a vieții ei, pentru că această doamnă, de-a lungul anilor, a semănat semințe de dragoste și atenție în viețile altora, iar acum toate i se întorceau când era ea la nevoie.

Într-o altă cameră, la capătul

culoarului, se afla o altă doamnă singură. La fel de egoistă, de suspicioasă și de critică ca întotdeauna, această doamnă stătea cu fața la perete – un perete la fel de dur, de rece și de gol precum cei pe care îi construise în jurul ei întreaga viață.

Câtă diferență între cele două camere! Bumerangul a venit înapoi la ambele doamne, însă în moduri foarte diferite.

„Dați și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinită, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”.² Oricine trăiește altruist, se îngrijește de alții și le poartă greutățile, ușurându-le durerea și ajutându-i la nevoie, va vedea cu siguranță bumerangul care se va întoarce la el cu binecuvântări!

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI PASTOR AMERICAN. ■

1. Galateni 6:7

2. Luca 6:38



Valoarea reală și puterea de propagare a simplei îmbrățișări

DE JOE JOHNSTON

SEMNELE NU ERAU ALTCEVA DECÂT NIȘTE PLACAJ ALB CU LITERE ROȘII CARE ANUNȚAU „ABRAZOS GRATIS” („ÎMBRĂȚIȘĂRI GRATUITE”) și flori, inimioare și alte desene amuzante în culori care să atragă atenția. Am mers cu mașina până la punctul nostru de întâlnire, în campusul universitar din apropiere, pentru a ne întâlni cu restul echipei, și de acolo am pornit prin centrul Guadalajarei, Mexic, căutând aleator străini pe care să îi îmbrățăm cu aceste gesturi de bunățate.

Cu semnele ridicate ne-am împrăștiat, ca o armată a afecțiunii ce avansa. „Ai dori o îmbrățișare gratuită?” era strigătul nostru de luptă.

Prima noastră provocare adevărată a fost la parcul de skateboard. Tineri asudați făceau cu rândul ca

să-și impresioneze prietenii cu diferite figuri de amatori, în ovațiile și bătăile de joc ale audienței oboșite. Există un fel de curaj care vine odată cu îmbrățișările gratuite, așa că am dat buzna în mijlocul lor și i-am cucerit. Cu fiecare îmbrățișare am dăruit și o broșură gratuită, iar dacă se opreau suficient de mult atunci și o rugăciune.

Apoi ne-am dus în parcul de pește drum, un alt loc important pentru tineri, cu tot felul de tineri prezenți. Un grup de fete gotice ne-au făcut timide semn iar noi le-am invadat aura de nuanțe de negru cu culorile noastre pastel și neon, răspândind zâmbete peste tot.

Am cântat câteva cântece simple unor grupuri mici de oameni, muzică cu mesaj de dragoste și de apreciere. Ultimele refrene erau bineînțeles

sublinate de îmbrățișările noastre specifice.

Parcurgând în sus și în jos centrul un domn dintr-un restaurant și-a întrerupt masa căci chelnerițele și recepționerile au trecut în grabă pe lângă el ca să-și primească porția de îmbrățișări, chiar și porție dublă și triplă și supliment. Domnul ne-a chemat și ne-a întrebat de ce facem lucrul acesta. I-am răspuns că eram conștienți de cât de important era să arăți dragoste și bunățate, iar într-o lume ce tânjește după iubire, puțin mai multă iubire nu strică.

Și ce anume urmărim? – Iisus îi iubeste pe oameni. Noi dorim să ne asigurăm că oamenii știu lucrul acesta.

JOE JOHNSTON ESTE COLUMNIST CU SFATURI DE VIAȚĂ ȘI TRĂIEȘTE ÎN MEXIC. ■

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRILE TALE

SCHIMBĂ LUMEA



Î: *Aș dori să fac mai multe ca să îmbunătățesc situația din jurul meu, dar simt că nu sunt prea multe ce pot să fac. Să schimb lumea pare o treabă imensă – cum să știu de unde să încep?*

R: Vestea bună este că nu trebuie să fii un om influent sau faimos ca să faci ceva ce să conteze. Fiecare schimbare pozitivă – indiferent cât de mică este – va schimba lumea înspre bine. Noi putem schimba lumea dacă îmbunătățim viețile celor din jurul nostru, prin fapte de bunătate și considerație, și arătând că avem încredere în acei oameni. Iată aici câteva sfaturi practice care să te ajute să pornești să schimbi partea ta de lume, inimă cu inimă.

• CLĂDEȘTE EXCELENȚA.

Încearcă să te gândești la cel puțin un lucru deosebit la acea persoană apoi străduiește-te să i-o spui. Nu fii timid; nu se va plictisi să audă lucrul acesta. Ceea ce faci este să clădești încrederea de sine în acel aspect, iar pe măsură ce câștigă încredere va începe să progreseze și în alte aspecte.

• ÎMPARTE RESPONSABILITATEA.

Dă altora responsabilitatea în domeniile în care se descurcă. Fă-i să simtă că ai încredere în ei, că ai nevoie de ei și că îi apreciezi.

• APRECIAZĂ-I PENTRU CEEA CE SUNT.

Este important să-i apreciezi pe oameni pentru ceea ce fac, iar oamenilor le place să li se mulțumească și să le fie recunoscute meritele, însă se simt mai bine dacă sunt apreciați pentru o anumită calitate decât pentru rezultatul acelei calități.

• APRECIAZĂ ÎN CUVINTE

SIMPLE DAR REALE. Să nu crezi că trebuie să ai niște sentimente călduroase față de respectivul, sau să-i fii cel mai bun prieten și să-l cunoști foarte bine înainte ca să faci ceva deosebit pentru el. Poți fi chiar aproape un străin și să ai un efect minunat asupra cuiva.

• ÎNCETINEȘTE RITMUL.

Necesită timp ca să-i vezi pe oameni într-o lumină nouă. Mergi mai încet în interacțiunea ta cu oamenii și dă-i lui Dumnezeu șansa să-ți arate modul în care îi privește El pe ei.

• OPREȘTE-TE CA SĂ MEDI-TEZI.

Gândește-te la modalitățile pozitive în care cineva te-a ajutat pe tine. Îți va schimba modul cum îi privești pe alții deoarece ți-ai făcut timp ca să te uiți mai în profunzime și să treci de presupunerile superficiale care sunt atât de ușor de făcut.

• LASĂ TRECUTUL ÎN URMĂ.

Nimănui nu-i place să fie etichetat și limitat. Fii deschis să privești omul așa cum este el azi sau după potențialul a ceea ce poate fi mâine și nu te lăsa influențat de experiențele din trecut. ■



EROUL NECUNOSCUȚ

UN EXERCIȚIU SPIRITUAL
DE ABI F. MAY

**POVESTEA BĂIATULUI
CARE ȘI-A DAT PRÂNZUL
UCENICILOR PENTRU A-L
ÎMPĂRȚI CU MULȚIMILE
ESTE BINE CUNOSCUȚĂ.¹**

Iisus a luat cele două pâini și cinci pești, a binecuvântat mâncarea care s-a înmulțit în mod miraculos și mii de oameni înfomețați au fost săturați. Cine a fost acest băiat? Cum îl chema? Cum o chema pe mama lui grijulie care i-a pus pachetul de mâncare? Nu ni se dau aceste detalii.

Eroi necunoscuți realizând discret fapte simple de bunătate stau la baza multor miracole de eliberare, vindecare și suplinire a nevoilor. Gândește-te la oamenii care și-au purtat prietenul

1. Vezi Ioan 4:1-3.
2. Vezi Luca 5:18-25.
3. Vezi Luca 7:11-15.
4. Vezi Luca 7:1-10.

paralizat cu patul; au fost atât de dornici să-l aducă înaintea lui Iisus ca să îl vindece încât au desfăcut o parte din acoperiș ca să-l aducă în încăperea aglomerată.²

Oamenii care au purtat trupul fiului văduvei s-au oprit în liniște la porunca lui Iisus și au fost martorii învierii tânărului.³ Și nu-i putem uita nici pe prietenii sutașului care, în numele lui, au dus mesajul lui Iisus, cerându-i vindecarea slujitorului devotat al sutașului. La întoarcerea lor l-au găsit pe acesta vindecat.⁴

Acești oameni fără nume au arătat bunătate, de multe ori peste cerința datoriei. Nu este menționat despre ei să fi primit mulțumiri sau vreo răsplată. Bunătatea lor a fost din inimă.

Probabil că ai ghicit care este subiectul acestui exercițiu spiritual: încearcă în săptămâna care urmează să faci ceva bun

pentru cineva – un coleg, un prieten, un membru al familiei, sau un străin – fără ca să spui cuiva ce ai făcut sau fără să te aștepți la ceva în schimb. Chiar mai mult, încearcă să faci lucrul acesta în *fiecare* săptămână. Poate că nu vei observa un miracol deosebit, însă vei aduce un zâmbet pe fața cuiva.

ABI F. MAY ESTE EDUCATOARE ȘI SCRIITOARE ÎN MAREA BRITANIE ȘI FACE PARTE DIN ECHIPA DE REDACȚIE A REVISTEI *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*). ■



Fă un lucru bun la întâmplare, fără să te aștepți la vreo răsplată, și fi sigur că într-o zi cineva va face același lucru pentru tine.
—Prințesa Diana (1961-1997) ■



DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Dragostea în acțiune

Există o fericire și o mulțumire speciale când îi pui pe alții și nevoile lor înaintea nevoilor tale. Când faci ceva frumos pentru alții nu este doar spre folosul lor, ci și al tău. Fericirea care rezultă din faptele bune, de grijă și generozitate, nu este o satisfacere sau o plăcere ușoară sau ușuratică; este un sentiment mai profund de împlinire. Tu lași Duhul Meu de dragoste în lumea din jurul tău, în viețile altora și în viața ta.

Când dragostea este în acțiune atunci sunt și Eu în acțiune. Firea umană este să te îngrijești mai întâi de tine, să fii egoist, chiar insistent, și să te aștepti să fii tratat bine de alții înainte ca să-i tratezi tu bine pe ei. Însă felul Meu este dăruirea. Ca să faci ceva bun și generos pentru altcineva necesită de cele mai multe ori efort și totuși ori de câte ori o faci îți dai seama că este cel mai bun mod de viață. Ține de a-i observa pe alții, de a-i aprecia și de a te uita nu numai *la* ei ci și *înlăuntrul* lor.

Caută modalități să luminezi ziua sau săptămâna altcuiva, să o faci mai plăcută, mai relaxantă, mai distractivă, mai puțin stresantă, mai puțin încărcată, mai puțin oboșitoare, mai puțin restrictivă. În felul acesta îți faci și ziua sau săptămâna ta să fie la fel. Uită-te la Mine în alții și lasă-i pe ei să Mă vadă pe Mine în tine.